

LBRIS

We know
books

NICOLAE AVRAM

marea

din spatele caselor de piatră
cu acoperișul roșu

Ilustrații de Marius Hagău

Cluj-Napoca, 2022

Cuprins

Psalmul 1	5
Psalmul 2.....	6
Psalmul 3.....	8
Psalmul 4.....	9
Psalmul 5.....	11
Psalmul 6.....	12
Psalmul 7.....	14
Psalmul 8.....	15
Psalmul 9.....	17
Psalmul 10.....	18
Psalmul 11	20
Psalmul 12	21
Psalmul 13	23
Psalmul 14	24
Psalmul 15	26
Psalmul 16	27
Psalmul 17	29
Psalmul 18.....	30

Psalmul 19	32
Psalmul 20	33
Psalmul 21	35
Psalmul 22	36
Psalmul 23	38
Psalmul 24	39
Psalmul 25	41
Psalmul 26	42
Psalmul 27	44
Psalmul 28	45
Psalmul 29	47
Psalmul 30	48
Psalmul 31	50
Psalmul 32	51
Psalmul 33	53
Psalmul 34	54
Psalmul 35	56
Psalmul 36	57
Psalmul 37	59
Psalmul 38	60
Psalmul 39	62
Psalmul 40	63

Psalmul 41	65
Psalmul 42	66
Psalmul 43	68
Psalmul 44	69
Psalmul 45	71
Psalmul 46	72
Psalmul 47	74
Psalmul 48	75
Psalmul 49	77
Psalmul 50	78

PSALMUL 1

1. clipa în care-mi iau copilașul mort în brațe este unică
(pasăre neagră cântând în frunzișul auriu al mării)
2. singur pe întuneric îmi șterg briciul năclăit

PSALMUL 2

1. de câtă vreme sunt mort doamne un mort viu și eu nu știu nimic
(fata visurilor e o șopârlă dansând pe ape roșietice)
2. doar că umblu fără nicio țintă precum vântul printre măslinii în floare

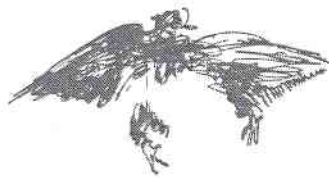
marea timpul fărâmițat lumina albă a dimineții pescărușii
țipând deasupra valurilor există pentru că mi-am părăsit dragostea dintâi?
și ceea ce am spus de la început n-a rămas oare în cuvântul meu ca un zmeu
de hârtie sfâșiat de vânt ca ambra galbenă topită în osemintele mele?
pe birou am o fotografie veche cu chipul acelei zile triste atât de îndepărtate
un capăt de dig scara verde a farului sub care am îngropat rămășițele micuțului
nicolae cu marea negre pierdute printre clădirile de piatră cu acoperișul roșu
precum ploaia scursă pe câmp ce lasă sânge și timp mâncat în rigolele jumătate
femeie jumătate pește oare ceea ce visez este golul ruperea aceasta în bucăți
care cade peste cercul de foc ca o plasă de pescuit peste bancurile uriașe
de hering? frica de timpul uitat frica de foame a peștilor samurai se înalță
și se împrăștie ca fumul de la incinerator

PSALMUL 3

1. ți-am strigat numele în fața focului și flăcările iluminară sângele tău
peste stâncile negre
2. am îndepărtat tot ce este în jur libertatea liniștea supliciul prea mult
l-am iubit
(toamna țiparii dispar din grădinile imperiale)
3. am schimbat locuri insule iubiri acum eu nu mai știu dacă nu sunt
un hoit care visează

PSALMUL 4

1. am scris un poem iar tu l-ai luat ca pe o nouă crimă
2. l-ai lăsat pe tatăl tău și pe mama ta și m-ai urmat într-o casă cu o curte uriașă
3. plină cu gropi (sângele meu inundă câmpiile însorite)
4. vântul umple gropile cu sute de păsări moarte
5. pasărea gropii pasărea gropii zile la rând îți aud strigătul

ploaia se revarsă-n geam fereastra-i larg deschisă privesc
marea sub fiecare balcon al hotelului e un cuib de rândunică
puii cad de la balcoanele înalte pe terase oamenii stau cu măști
negre pe față cu declanșatoare în ambele mâini când se ridică
de pe scaune umblă ca niște roboți mă fixează cu privirea
toată strada de la un capăt la altul e un muzeu cu animale
și păsări împăiate demult copil am umplut capete goale de chei
cu fosfor de chibrituri acum mi-e trupul înfășurat în dinamită
capul în sârmă ghimpată îmi vopsesc fața cu nămol încep
să dansez în cercuri tot mai largi de fum pescărușii se aruncă
în valuri după mâncare când ziua dispare și apar primele
stele din mare pe plajă ies mii de fantome albe

PSALMUL 5

1. îmi imaginez părul tău prelins printre stânci precum sângele în apa verde (fetița mea a rămas gravidă e vina mea)
2. toate astea sunt un morman de sânge zgură și praf toate crimele ale mele sunt
3. cine va alunga ploile adunate pe pervazul ferestrei ca niște stâncuțe zgribulite?